

РЕЗОЛЮЦІЯ
Всеукраїнської науково-практичної конференції
"Відповідальність за злочини на транспорті 2010"

від 25 лютого 2010 року

Розглянувши правові аспекти кримінальної відповідальності за порушення правил безпеки руху та експлуатації транспортних засобів, учасники Всеукраїнської науково-практичної конференції "Відповідальність за злочини на транспорті – 2010" зазначають, що недотримання правил безпеки руху та експлуатації транспорту призводить до значних матеріальних втрат, людських жертв та важких екологічних наслідків.

Чинним законодавством України передбачено адміністративну та кримінальну відповідальність за такі правопорушення. Однак окремі положення законодавства України, зокрема ст. 276 Кримінального кодексу України входить в протиріччя зі світовою практикою, порушує права людини.

Кримінальна відповідальність за порушення правил безпеки руху або експлуатації різних транспортних засобів диференційована залежно від виду транспорту, а також суб'єкта злочину, яким є працівник, що управляє цим транспортом. Що стосується складу злочину, передбаченого ст. 276 КК України, то безпосереднім об'єктом є безпека руху або експлуатації, а його додатковими, факультативними, об'єктами виступають життя та здоров'я громадян, власність, довкілля, інші блага матеріального світу.

З відповідних правничих коментарів до зазначеної статті Кримінального кодексу вбачається, що для визначення складу злочину необхідний прямий причинний зв'язок між порушенням правил безпеки руху або експлуатації транспорту та настанням безпосередньо негативних наслідків, якими може бути здоров'я та життя громадян.

З диспозиції частини першої ст. 276 КК України випливає, що кримінальна відповідальність може наставати вже зі створення небезпеки настання негативних наслідків, що входить в протиріччя з поняттям складу злочину, а саме його об'єктивної сторони. При цьому практично не визначено межі такої небезпеки, що дозволяє в окремих випадках притягувати до кримінальної відповідальності причетних осіб за будь-які порушення технологічного процесу незалежно від настання наслідків.

Не відповідає розділу шостому Кримінального кодексу України (злочини проти власності) і поняття завдання матеріальної шкоди власності, довкіллю тощо, яка згідно з нормами матеріального права (якщо не настала загибель людей) повинна вирішуватись в порядку цивільного судочинства. При цьому санкції ст. 276 КК України передбачають значно суворіші покарання, ніж за злочини, скоєні з необережності, перелік яких викладено в другому розділі КК.

До цього часу в транспортних галузях не вирішено питання уніфікації правил безпеки руху та експлуатації транспорту, що дозволяє в окремих випадках регламентувати їх окремими Інструкціями для деяких категорій працівників, але невиконання їх іншими категоріями працівників незалежно від підстав може кваліфікуватись як злочинна недбалість.

Враховуючи певні невизначеності диспозиції ст. 276 Кримінального кодексу України, які можуть зумовити застосування до працівників транспорту необґрунтованих санкцій, учасники конференції вважають за доцільне:

1. Керуючись ст.21 Закону України "Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності" запропонувати комітетам Верховної Ради України з питань транспорту та зв'язку та законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності, Кабінету Міністрів України як суб'єктам законодавчої ініціативи невідкладно відпрацювати проект змін до ст. 276 Кримінального кодексу України, запропонований Всеукраїнськими профспілками транспортної галузі, з урахуванням практики держав ближнього зарубіжжя, зокрема Російської федерації, та направити на розгляд Верховної Ради для внесення змін і доповнень в чинний Кримінальний кодекс України (текст проекту закону додається).
2. Запропонувати Міністерству транспорту та зв'язку України:
  - 2.1. звернутись до Кабінету Міністрів України щодо внесення запропонованих змін до статті 276 Кримінального кодексу України;
  - 2.2. вжити заходів щодо розробки, перегляду та уніфікації в транспортних галузях правил безпеки руху та експлуатації транспорту.